13/10/2025

Κερκύρας Νεκτάριος: “Ο σύγχρονος άνθρωπος της ταχύτητας βιώνει μία αλήθεια συσκοτεισμένη”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων

Την Κυριακή, 12 Οκτωβρίου 2025, Κυριακή Δ’ Λουκά και Κυριακή των θεοφόρων Πατέρων της εν Νικαια Ζ’ Οικουμενικής Συνόδου (787), ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων, κ. Νεκτάριος, λειτούργησε και ομίλησε στον Ιερό Ναό Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Πλάκας Αθηνών.

Στον ως άνω Ιερό Ναό εκκλησιάζονται οι εν Αθήναις Κερκυραίοι και Παξινοί. Προϊστάμενος του Ιερού Ναού είναι ο Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης π. Ισίδωρος Κάτσος, καθηγητής του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών. Μαζί με τον Σεβασμιώτατο συλλειτούργησαν ο Αιδεσιμολογιώτατος π.

Αθανάσιος Μελισσάρης, επίσης καθηγητής του ΕΚΠΑ, καθώς και ο εφημέριος του Ναού π. Κωνσταντίνος. Ακόμη, συμμετείχαν και οι πρόεδροι των Κερκυραϊκών Σωματείων, καθώς καὶ του Σωματείου των Κοζανιτών.

ΠΕΤΡ

Ο Σεβασμιώτατος κατά την ομιλία του αναφέρθηκε, αρχικά, στους Αγίους Πατέρες που συνεκρότησαν την Ζ’ Οικουμενική Σύνοδο στη Νίκαια με σκοπό να αποκρυσταλώσουν τις αλήθειες περί της πίστεώς μας. Μέσα σε μία εποχή διχασμού για την Εκκλησία μεταξύ των εικονοκλαστών και των εικονολατρών, η υπέρμαχος της ορθής πίστης, Αυτοκράτειρα Θεοδώρα, συνεκάλεσε την Ζ’ Οικουμενική Σύνοδο ώστε να επιλυθεί το μεγάλο αυτό εκκλησιαστικό ζήτημα. Η κατάληξη αυτής της Συνόδου ήταν η επικύρωση της δογματικής ορθότητας της προσκύνησης των Ιερών Εικόνων.

Ο Ιησούς Χριστός, ο Σαρκωμένος Υιός και Λόγος του Θεού ήταν Εκείνος ο οποίος ανέμεναν οι Δίκαιοι και οι Προφήτες της Παλαιάς Διαθήκης, δηλαδή ο Μεσσίας. Ήταν Εκείνος τον οποίον ανέμεναν όμως και οι αρχαίοι Έλληνες φιλόσοφοι στη διδασκαλία των οποίων εμπεριεχόταν σπέρματα Αληθείας. Όλοι αυτοί όμως ανέμεναν το Μεσσία μέσα στο ζόφο, σε ένα περιβάλλον που επικρατούσε η πολυθεΐα.

Οι Πάτερες της Εκκλησίας συνήλθαν προκειμένου να εξετάσουν την αλήθεια και το πώς έπρεπε να λατρεύεται ο Θεός. Ζούσαν όμως έξω από αυτόν τον ζόφο καθώς καλλιέργησαν τον εσωτερικό τους κόσμο με υπομονή και ταπείνωση. Ως αποτέλεσμα, χαριτώθηκαν από το Πανάγιον Πνεύμα και φωτίστηκαν. Έτσι,

ευρίσκοντο σε κατάσταση τέτοια ώστε να διακρίνουν την αλήθεια.

Η καρδιά των Πατέρων ήταν η αγαθή γη στην οποία έπεσε ο Σπόρος, ο λόγος δηλαδή του Θεού, σύμφωνα με την παραβολή της σημερινής ευαγγελικής περικοπής. Εκεί, φύτρωσε, καλλιεργήθηκε και απέδωσε καρπο “εκατονταπλασίονα”. Η υπομονή όμως είναι αυτή που διαμορφώνει την “αγαθή γη”. Έτσι, όποιος ασκηθεί σε αυτήν, σταθεί ως γνήσιος αναζητητής της αλήθειας του Θεού, θα λάμψει. Ποια, όμως, είναι η Αλήθεια του Θεού; Την απάντηση τη δίνει ο Απόστολος Παύλος , καθώς λέγει “Στήκετε ουν εν τη ελευθερία η ελευθέρωσεν ημάς Χριστός, και μη πάλιν ζυγῷ δουλείας ενέχεσθε” (Γαλ. 5, 1). Η αλήθεια είναι η ελευθερία που χάρισε ο Θεός στον άνθρωπο και η απελευθερωση από τη δουλεία του διαβόλου.

Δυστυχώς, η εποχή μας χαρακτηρίζεται από την ταχύτητα και όχι από την υπομονή. Σπανίζει η καλλιέργεια του εσωτερικού κόσμου του ανθρώπου. Έχει δημιουργηθεί μια κατάσταση στη ζωή του ανθρώπου στην οποία βρίσκεται παραδομένος σε υψηλούς ρυθμούς καθημερινότητας, ραγδαίες τεχνολογικές εξελίξεις και βρίσκεται εξαρτημένος από τις ποικίλες μέριμνες και δεσμεύσεις που γεννά το παγκόσμιο σύστημα. Ως αποτέλεσμα, ο άνθρωπος έχει απολέσει την ελευθερία του καθώς βιώνει μία αλήθεια συσκοτεισμένη. Μία αλήθεια ανελεύθερη καθώς φράσουν το Θεό, παραμερίζουν το Χριστό που είναι η Αλήθεια, το φως, ο

άρτος της ζωής. Σε αυτόν τον ρου της τεχνολογικής εξέλιξης προστίθεται και η τεχνητή νοημοσύνη η οποία υπόσχεται απαντήσεις επί παντός επιστητού, ενώ αποφαίνεται ακόμη και για θέματα πίστεως. Λέει όμως την αλήθεια; Μήπως αυτή η εύκολη και αδιάλειπτος παροχή πληροφόρησης στην πραγματικότητα νεκρώνει το μυαλό και αποχαυνώνει το νου του ανθρώπου όταν την αποδέχεται χωρίς διάκριση και κριτική σκέψη;

Ο άνθρωπος, ως κορωνίδα της κτίσεως, πλάστηκε από το Θεό καθ’ εικόνα Του, ενώ του έδωσε και τη δυνατότητα του καθ’ ομοίωσιν, δηλαδή της θεώσεως. Τωρα όμως η μηχανή πάει να υποδουλώσει τον άνθρωπο και να καταστήσει το Θεό μηχανή. Πρόκειται περί μιας δαιμονικής εποχής. Τι στάση θα είχαν οι Άγιοι εκείνοι Πατέρες της Εκκλησίας μας, βλέποντας τον άνθρωπο να απομακρύνεται από το Θεό και να κινείται σε ατραπούς καταστροφής;

Οι Άγιοι Πατέρες ως αληθινοί χριστιανοί, προβληματίζονταν και ανησυχούσαν για την πίστη. Εμείς, αντί να αξιοποιήσουμε τη σπουδαία σκέψη και τον πολιτισμό που παραλάβαμε από τους αρχαίους Έλληνες, το θαύμα που γεννήθηκε απο τη συνεργασία του Χριστιανισμού με τον Ελληνισμό, αυτό το πνεύμα που περιείχε σπέρματα της αλήθειας και μεγαλύνθηκε από την επίπνοια του Αγίου Πνεύματος και να παραδειγματιστούμε, τα απεμπολίσαμε και τα αχρηστευσαμε. Ο σύγχρονος άνθρωπος προσδοκά θαύματα από την ταχύτητα, χωρίς υπομονή, ενώ το μόνο που πρέπει να κάνουμε είναι να πρσκαρτερούμε την αγάπη του Θεού.

Στο τέλος, ο κ. Νεκτάριος εξέφρασε τη χαρά του που λειτούργησε και συνευρέθηκε με τους εν Αθήναις Κερκυραίους ενώ ευχήθηκε να τούς συνοδεύουν πάντοτε οι πρεσβείες του Αγίου Σπυρίδωνος.